

«...Для мене цей рік був найтяжчим»

Рік тому, 28 лютого, Президент України підписав розпорядження про призначення головою Гощанської райдержадміністрації Ю.А.БЛАГОДИРА. 6 березня він був представлений керівникам підприємств, організацій, активу району. Саме з того часу почався відлік трудової діяльності Юрія Анатолійовича на згаданій посаді.

Нашу розмову ми ведемо в березні 2002-го.

— **Юрію Анатолійовичу! З того часу, як ви очолили Гоцанську райдержадміністрацію, минує рік. Вже можна підбити її перші підсумки...**

— Дійсно, рік минув і дуже швидко. Для мене він був найскладнішим і найитяжчим за період трудової діяльності. Чимало запланував. Значну частину вдалося реалізувати, дещо перенесено на цей рік. Якщо говорити конкретніше, то за цей період

- власні доходи бюджету отримано двічі більше, ніж в 2000 році;

- із загальної суми надходжень на соціальні виплати спрямовано 85% коштів а це майже 8 млн. грн.;

- повністю ліквідовано заборгованість із заробітної плати працівникам бюджетних установ (а це більше 500 тис. грн. на початок 2001-го) та профінансовано поточну зарплату за 2001-й і поточний рік;

- протягом минулого року середній розмір зарплати по розрахункових організаціях зріс на 18%, в бюджетних — на 24%;

- за рік на 2,6 млн. грн. або 86% зменшено заборгованість з оплати праці в небюджетній сфері нашого району;

- протягом року профінансовано пенсій на суму більше 14 млн. грн. До речі, тільки третю частину необхідних коштів ми збираємо в районі, дві третини додає держава. Якщо на початок року середній розмір пенсій складав 73 грн., то сьогодні — 107 грн. Хоч це й недовостаньо, але для одного року підвищення значне;

- в минулому році 1132 жителі району отримали субсидії на суму 515 тис. грн., 167 пільговикам завезено паливо...

Можна ще і ще наводити цифри: і про допомогу сім'ям з дітьми, і про грошову та гуманітарну допомогу, і про збільшення обсягу виробництва промислової продукції, і про створення 409 додаткових робочих місць. До позитивних результатів реформ в агропромисловому комплексі району можна віднести і збільшення валових зборів зернових та цукрових буряків відповідно на 2 і 15 тисяч тонн, заготові молока. А отримання 2,5 млн. грн. пайовиками за оренду земель? Все це дало можливість ставити на порядок денний питання — не як уримати, а як розвивати, оновлювати, модернізувати, будувати тощо.

Хоч є певні зрушення в фінансовому забезпеченні району, але бюджетний коштик ще не дає нам можливості повністю відновити та забезпечити необхідним заклади культури, бібліотеки, школи, лікарні і ФАПі.

Але разом з тим в минулому році добудовано та введено в експлуатацію Рясниківську та Іллінську школи, Бугринський агротехнічний ліцей, газифікували 4 школи; у 8-ми модернізували системи опалення. Практично знята проблема температурного режиму в освітянських закладах. Доречно буде сказати й про те, що в них вже діють 8 комп'ютерних класів, і ця робота продовжуватиметься.

Вдалося поліпшити й матеріально-технічне забезпечення медичних установ. Проведено ремонти пологового від-

ділення, відділення інтенсивної терапії та анестезіології, клініко-діагностичної лабораторії, придбано автомобілі швидкої допомоги та вантажний, комп'ютери.

Важливого значення набуло створення лікарняної каси, яка покликана створити реальний механізм соціального захисту населення у разі необхідності отримання медичної допомоги. Вона об'єднує більше 3 тисяч членів, понад 100 з яких вже скористалися послугами ЛК.

Формується програма реформування і оновлення закладів культури, реформовано управлінням соцізахику Шукаємо вихід, яким чином привести до нормального стану 270 км внутрішньорайонних автомобільних шляхів. Щоденна робота спрямована на поліпшення благоустрою населених пунктів. Завершено організаційні моменти у відпрацюванні системи

ділиться, але ще не завершена робота з облаштування автомобільних зупинок, працюємо над 100-відсотковим охопленням транспортним сполученням всіх населених пунктів району. Реконструюються малі архітектурні форми, прагнемо забезпечити освітлення всіх сіл району.

Багато хочеться зробити, але виявляється, що року для цього замало...

— **Отже, ми вже знаємо, що вдалося зробити, а в планах на перспективу — завершити розпочате?**

— Так. І створити таку систему роботи колективів бюджетних установ, владних підрозділів, керівництва колективів, яка б дозволила в найкоротші строки стати Гоцанському району найбільш інвестиційно привабливим в області, яка б забезпечила стабільний і динамічний розвиток всього господарського комплексу. Ми повинні вирішити проблему безробіття, створити таку фінансову базу, яка б дозволила вирішити значну частину проблем кожного села в найближчий час.

— **Кілька слів, будь ласка, про підготовку до святкування 850-ліття Гощі. Тут вже багато робиться до відзначення ювілею...**

— В цьому році значна увага буде зосереджена на райцентрі. Сьогодні на повну потужність працює обласний оргкомітет, який створений головою облдержадміністрації, і наш, районний. Є проекти документів. Вони знаходяться на узгодженні в Києві, відповідних міністерствах. Зокрема, з реконструкції водопостачання і водовідведення, підвищення якості питної води, виділення значної суми коштів на реконструкцію парку. Величезний обсяг робіт заплановано з реконструкції фасадів будинків, тротуарів, прилеглих територій. Є вже генеральний план, проводиться паспортизація кожного об'єкта.

Буде відзнятий відеофільм про Гощу від часу її заснування по нинішній, відбудеться науково-практична конференція із залученням провідних науковців, готуються до друку книги місцевих авторів, проводитиметься ряд інших заходів.

Думаю, що до цьогоорічної осені вдасться здійснити заплановане. Це у значній мірі залежить і від кожного гоцанця.

— **Ви наймолодший керівник в Україні серед голів держадміністрацій... Скажіть, як ви уявляли цю посаду до призначення і як це бачиться зараз?**

— Я тривалий час до цього працював у державній службі. Скажімо, будучи першим заступником начальника головного управління економіки облдержадміністрації, добре знав стан справ у рай-

оні. Коли ж сталося питання про призначення мене головою Гоцанської райдержадміністрації, то зрозумів, яке навантаження беру на себе. Разом з тим недооцінював, як складно буде на даній посаді і яка відповідальність лежатиме на мені.

Зараз вже чітко бачу найбільш наболілі проблеми, є розроблені механізми їх вирішення. Чи все вдається робити? На жаль, ні... Але обнадіює перспектива, є бачення того, як вирішувати все аж до кінцевого результату.

А от щодо значиміших проблем, то тут шлях довший...

— **Помітно, що ви майже сформувавши свою команду. Ставку і надалі робитимете на молодих чи поєднуватимете з досвідом старших?**

— Дійсно, на сьогодні кістяк команди, яка працює якісно, вже сформовано. Хоча, якщо говорити про найбільш наболілу проблему, то це кадрова. Але ми намаємося її вирішувати. А вік для мене не є принциповим. Головне, щоб людина разом з нами розуміла природу питання, щоб її фах відповідав тим вимогам, які нині ставляться, щоб вона була генератором у загальній роботі.

— **Про свавільні райдержадміністрації жителі району в тій чи іншій мірі проінформовані. А от про Благодира як людину знають дуже мало...**

— Народився в селі Тальки Новоград-Волинського району на Житомирщині. Ріс і формувався в сім'ї лікарів. Родина дуже велика. Лише по батьківській лінії п'ять братів і сестер. Працюють вони в різних галузях. Один одного не цураємося. Коли збираємося на батьківщині на престольний празник чи інше свято, то дуже довгий стіл в хаті, а інколи і не в одній кімнаті...

Тут, мабуть, і формувалися мої моральні цінності, почуття синівського обов'язку, поваги і шани до старших, до людей села. І коли хтось сьогодні каже, що нам дуже важко, то, скажімо, чи легко було моему дідові, який пережив дві війни, який все життя працював іздовим за трудові, на собі відчув процес колективізації, голодні роки і разом з тим зберіг любов до Батьківщини, до землі?

— **А от чому ви обрали саме професію економіста, не пішли шляхом батьків?**

— В процесі навчання у мене була схильність до точних наук. Завжди брав участь у шкільних олімпіадах з математики, фізики. Батьки прагнули, щоб я став лікарем, але дали право вибору визначитися самому. От я й визначився — економіка для мене була ближчою і цікавішою...

— **Які ваші захоплення?**

— В основному це спорт і мисливст-

во. І в шкільні роки, і в студентські роки захоплювався різними видами спорту, плавав. Та й сьогодні, коли є можливість, два рази на тиждень стараюся побувати в спортзалі, щоб пограти в баскетбол, поплавати.

Мисливство для мене є захопленням, але воно зводиться не стільки до кінцевого результату полювання, щоб щось застрілити, а до спілкування з природою, друзями, до активного відпочинку. Але цікаво й пополювати...

— А які любите пісні, що читаєте?

— Знаєте, мій рідний дядько працював і працює у селі завклубом. Там я раніше проводив багато часу. Дуже подобалися народні, глибинні пісні, гуморески. Я їх і зараз люблю, як і музику.

Щодо книг, то перевагу віддаю історичній тематиці.

— Що вам найбільше запам'яталося під час перебування на даній посаді і що найбільше сердить?

— Приємним спомином є святкування 10-ї річниці незалежності України. То справді був масовий захід, де люди мали змогу і повеселитися, і поспілкуватися між собою, і відпочити.

Найбільше сердить некомпетентність і непрофесійний підхід до справи, на якій би ділянці людина не працювала.

— Інколи можна почути, що, мовляв, посада голови райдержадміністрації для вас — трамплін для вищих службових злетів. В цьому є якась підґрунтя?

— Це питання сьогодні так не стоїть і не порушувалося. Бо мені потрібно багато зробити в районі, про що я попередньо згадував. Якщо ж говорити прагматично, то від будь-якої роботи залежить наш завтрашній день: чи набереш висоту, чи впадеш вниз...

— Незабаром відповідальний для України екзамен — вибори. Яка ваша, Юрію Анатолійовичу, точка зору?

— Тут потрібно підходити до цього питання не з концепції великої політики, а з позиції розуму, діловитості, компетентності. Якщо ти балотуєшся кандидатом в ту чи іншу раду, спочатку запитай себе: а що я можу зробити для свого села, району чи області, якою буде моя конкретна робота? Нашому району потрібні сьогодні депутати, які були б людьми діла, а не політики, котрі виясняють — хто більший українець, а хто менший. Саме від того, кого ми оберемо до рад і на посади сільських та селищного голів, залежить, як завтра житимемо.

А щодо партій і блоків, то найближчою до сільських жителів району є Аграрна партія, яка входить до блоку «За єдину Україну!». Я вважаю, що це дійсно єдина сила, яка здатна зробити життя людей заможнішим. І вона вже підкріплює це практичними ділами.

— Дякую за розмову!

Бесіду вів Євген ЛАНОВЕЦЬ.